

Jærnbanepersonalets Side skulde rettes en Anmodning til dem om at forsvinde og at de, hvis de saa ikke vilde forsvinde, faldt ind under Straffeparagrafferne. Med Hensyn til § 3 synes jeg ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Sohannsen) og flere af de foregaaende Talere, at det er uheldigt og Uret mod dem, der have Ved ved private Overførsler, at de skulle være ansvarlige for, at Veddene til enhver Tid ere lukkede. Naar vedkommende var ene derom, kunde det endda gaa, men hvor der er flere Brugere, og Brugeren da skal være pligtig at holde Veddet aflaaet, gaar det ikke an. Det er noget nyt, der her er kommet ind i Lovforslaget, da det ved Dom er afgjort, at det ikke nu kan paalægges Brugeren. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Sohannsen) i, at det er for haardt, men Maaden, hvorpaa han vilde afhjælpe Byrden, tilfredsstiller ikke mig. Han vilde nemlig, at de skulde have en forhøjet Erstatning derfor; men jeg tror ikke, at de kunne saa en saa høj Erstatning, at den bliver tilstrækkelig i Forhold til den Byrde, at de stadig skulle holde Bagt og passe paa, at Veddene ere lukkede, saaledes at ingen kan komme og bryde dem op. Jeg mener, at Paragraffen bør høves. For Resten kan jeg slutte mig til, hvad de øvrige Talere have sagt, men jeg maa dog bemærke med Hensyn til § 12, at jeg synes den er noget mærkelig affattet, hvad ingen af de foregaaende Talere have omtalt. Jeg for mit Vedkommende sad længe og studerede paa, hvorledes den Paragraf skulde forstås, og jeg har henvendt mig til adskillige, som ikke ere Sinket i den Retning, men det var lige saa umuligt for dem at forstå den; der skal et grundigt Studium dertil. Der staar nemlig: „Enhver, der gør sig skyldig i Overtrædelser af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Forbud eller Forstrifter af Statsbanebestyrrelsen — disse sidste, for saa vidt de ere behørig kundgjorte paa Statsbanernes Territorium, Stationer, Færger, Skibe eller i Togene eller i Embeds Medfør træffes af Statsbanedriftens ved Uniform eller andet Tegn kendelige Personale — straffes o. s. v.“. Jeg synes, at det ikke er heldigt, at en saadan Sætning kommer ud blandt Publikum, da det ikke vil kunne forstå den. Vi komme til at lave Paragraffen om, for at Folk, der ere paa Rejser, kunne vide, hvad de virkelig have at rette sig efter. Jeg synes ogsaa, at Bøden her er alt for høj. Den har hidtil kun været indtil 32 Kr., men efter dette kan den gaa op til 200 Kr. Jeg synes nok, at den kunde sættes, om

ikke til 32 Kr., saa dog til indtil 50 Kr. Det er i det hele uheldigt, at de mindre Forseelser skulle straffes med saa høje Bøder, og hvad de større Forseelser angaar, saa komme i alt Fald flere af dem ind under Straffeloven. Det siges ogsaa i Lovforslaget, at Bøberne skulle tilfalde de for Statsbanedriftens Personale oprettede Sygekasjer. Dette er fuldstændig forsejlet. Følger deraf vil let blive, at de ved enhver Lejlighed, om der begaas en nok saa lille Forseelse, f. Eks. hvis en 3dje Klasse's Passager kommer ind paa 2den Klasse, i alt Fald ville være fristede til at gribe ind for at saa en Bøde til deres Kasser. — Jeg synes, som sagt, at Lovforslaget i det hele er noget ensidigt; det er blot til Gunst for Jærnbanen og dets Personale, men Publikum gaar det ud over. Der er ikke noget i Lovforslaget, der sikrer Publikum eller de rejsende, og det kunde der nok være Grund til. Jeg skal f. Eks. nævne, at Statsbanen har anskaffet gennemgaaende Vogne for dem, der rejse mellem Sjælland og Sjælland. Da jeg nu forleden rejste fra Thisted til Kjøbenhavn, var jeg i en af disse gennemgaaende Vogne, som jeg altid har troet kun vare bestemte for gennemgaaende rejsende, thi jeg synes, at Foranstaltningen vilde være meningsløs, naar der f. Eks. kunde tages Folk med, der ville rejse fra Aarhus til Standerborg. Vi vare blot to gennemgaaende rejsende fra Struer, men da vi kom til Aarhus, kom der en Herre og en Dame ind i den Kupe, hvor vi vare. Jeg troede først, at de mulig skulde til Sjælland, og at der altsaa ikke var noget at sige dertil: men jeg blev senere klar over, at de kun skulde rejse til Standerborg. Jeg spurgte da, om de ikke vare gaaede fejl, da denne var en gennemgaaende Vogn. „Nej, det gjorde ikke noget“, sagde Herren. Saa kom Konduktøren for at se vore Billetter. Han saa da, at mit Kort var et Rigsdagskort, og at det altsaa var en Rigsdagsmænd, han havde for sig. Jeg siger saa til Konduktøren, at det er ubehageligt for de gennemgaaende rejsende, naar der kommer Passagerer med, som skulle ud i Standerborg. Det tog vedkommende Herre meget fortrydelig op. Han rejste sig, slog sig for Brystet og sagde: „Jeg er Embedsmand; har jeg ikke Lov til at være her?“ Jeg svarede, at jeg ikke henvendte mig til ham, men til Konduktøren, men at jeg for øvrigt mente, at han ikke var berettiget til at være her, selv om han var Embedsmand. Saa fik jeg til Svar, at disse Rigsdagsmænd ere saa fordringsfulde; han var Embedsmand — jeg skal oplyse, at han var Amtsforvalter i Standerborg — og saa havde han Lov til at være her.